

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 303

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 3 mai 2011

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
58.	— Lege privind modificarea art. 8 din Legea apărării naționale a României nr. 45/1994	2	
454.	— Decret pentru promulgarea Legii privind modificarea art. 8 din Legea apărării naționale a României nr. 45/1994	2	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 215 din 15 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 56 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	3-4	Decizia nr. 243 din 17 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (3) și art. 261 alin. (5) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	7-8
Decizia nr. 238 din 17 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora	4-6	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 241 din 17 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. b), c), d), g) și f) din Legea nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate	6-7	42.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată și a Legii nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		325.	— Ordin al ministrului sănătății privind completarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 288/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de constituire, păstrare și utilizare a Rezervei Ministerului Sănătății și a Nomenclatorului de medicamente, seruri, vaccinuri, dezinfectante, insecticide, dispozitive medicale și alte materiale specifice
		4.062.	— Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind metodologia-cadru de organizare a referendumului la nivel de universități pentru alegerea modalității de desemnare a rectorului

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind modificarea art. 8 din Legea apărării naționale a României nr. 45/1994**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Articolul 8 din Legea apărării naționale a României nr. 45/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 7 iulie 1994, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

„Art. 8. — Conducerea acțiunilor militare la nivel strategic, în caz de agresiune armată, la instituirea stării de asediu, declararea stării de mobilizare sau a stării de război se realizează prin Centrul național militar de comandă.

Pe timpul agresiunii și al stărilor prevăzute la alin. 1, Centrul național militar de comandă se subordonează direct Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

În afara agresiunii și a stărilor prevăzute la alin. 1, Centrul național militar de comandă funcționează, ca nucleu, în subordinea Statului Major General.

Structura organizatorică și atribuțiile Centrului național militar de comandă pe timpul agresiunii și al stărilor prevăzute la alin. 1 se stabilesc prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

La declararea stării de război, Centrul național militar de comandă funcționează la capacitatea operațională completă.

Pe timpul agresiunii și al stărilor prevăzute la alin. 1, numirea în funcție a comandantului Centrului național militar de comandă se face de către Președintele României, la propunerea ministrului apărării naționale.”

Art. II. — În tot cuprinsul Legii nr. 45/1994, cu modificările ulterioare, precum și în toate actele normative în vigoare, denumirea „Marele Cartier General” se înlocuiește cu denumirea „Centrul național militar de comandă”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 29 aprilie 2011.
Nr. 58.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind modificarea art. 8
din Legea apărării naționale a României nr. 45/1994**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind modificarea art. 8 din Legea apărării naționale a României nr. 45/1994 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 28 aprilie 2011.
Nr. 454.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 215

din 15 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 56 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 56 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Aade Ahmed Nasser Ali în Dosarul nr. 201/57/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând cele reținute de Curte prin Decizia nr. 265 din 24 februarie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 18/F/CA/2010 din 31 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 201/57/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 56 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România**, excepție ridicată de Aade Ahmed Nasser Ali într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a deciziei de returnare a acestuia de pe teritoriul României și de prelungire a dreptului de ședere temporară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate oferă posibilitatea angajatorului de a abuza de drepturile contractuale ale angajatului său. Astfel, prin neplata datoriilor către instituțiile financiare ale statului, angajatorul poate determina desfacerea contractului de muncă al unui cetățean străin fără a avea nevoie de vreun motiv temeinic sau de respectarea căilor legale de concediere a acestuia și, mai mult decât atât, fără ca angajatul să aibă vreo vină. Arată că, printr-o astfel de atitudine, se încalcă atât „egalitatea dintre persoanele ale căror drepturi sunt respectate prin Constituția României”, cât și „dreptul unui cetățean străin de a munci în mod legal pe teritoriul României și de a-și alege singur locul de muncă, acest drept fiind lăsat la puterea discreționară a angajatorului”. Precizează că, în cazul său, chiar în conținutul deciziei de returnare a sa s-a constatat faptul că această decizie a fost luată ca urmare a unei culpe a

angajatorului. Prin urmare, efectele nerespectării de către societatea comercială angajatoare a unor dispoziții legale se repercutează asupra unui angajat. Dacă, ulterior, angajatorul își îndeplinește obligațiile, nu va suferi nicio sancțiune, dar angajatul pierde dreptul de a sta pe teritoriul României și, implicit, i se desface și contractul de muncă, deși și-a îndeplinit cu conștiinciozitate obligațiile asumate prin contractul de muncă.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin.(1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 56 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, care au următorul cuprins:

— Art. 56 alin. (1) lit. e) și alin. (2): „(1) *Străinilor intrați în România în scopul angajării în muncă li se prelungeste dreptul de ședere temporară, dacă: (...)*

e) [prezintă] certificatul de atestare fiscală emis de administrația finanțelor publice în a cărei rază teritorială își are sediul angajatorul privind achitarea la zi a obligațiilor către bugetul public național, doar la prelungirile ulterioare sau dacă între data înregistrării solicitării pentru eliberarea autorizației și data înregistrării cererii pentru eliberarea permisului de ședere au trecut mai mult de 60 de zile; (...)

(2) Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere temporară în scop de muncă se acordă dacă străinul prezintă documentele prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și e), precum și dacă îndeplinește condițiile pentru prelungirea autorizației de muncă.”

În opinia autorului excepției, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Constituție: art. 16 — „Egalitatea în drepturi”, art. 18 — „Cetățenii străini și apatrizii” și art. 41 — „Munca și protecția socială a muncii”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 265 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 17 martie 2009, Curtea s-a mai pronunțat asupra prevederilor art. 56

alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, prin prisma unor critici similare și prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală, statuând că acestea nu aduc atingere dreptului la muncă sau principiului nediscriminării. Cu acel prilej, Curtea a reținut că dreptul prevăzut la art. 41 din Constituție nu este absolut, ci trebuie exercitat în formele și modalitățile prevăzute de lege, cu respectarea condițiilor specifice fiecăreia dintre ele, fără ca aceasta să aibă semnificația îngădirii lui. De asemenea, Curtea a observat că dreptul la muncă include libertatea alegerii profesiei, meseriei sau ocupației și libertatea alegerii locului de muncă, dar nu exonerează titularul acestui drept subiectiv de la obligația respectării prevederilor legale aplicabile, după caz, fiecăruia dintre domeniile alese pentru exercitarea dreptului. Curtea a constatat că cerința impusă prin textul de lege criticat se justifică prin specificul obiectului de reglementare, și anume acordarea prelungirii dreptului de

ședere temporară în România străinilor, în scop de muncă. Solicitarea certificatului fiscal prin care se atestă achitarea la zi de către angajator a obligațiilor sale către bugetul public național constituie astfel o măsură de preîntâmpinare a evaziunii fiscale și a fraudei, instituită în scopul ca relațiile dintre angajat și angajator, pe de o parte, și angajator-stat, pe de altă parte, să se desfășoare în condiții legale.

Întrucât în cauza de față nu au fost evidențiate motive noi, își menține valabilitatea soluția pronunțată prin decizia citată, precum și considerentele pe care aceasta s-a bazat. Aceleași argumente justifică și respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 56 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, având în vedere similitudinea de reglementare, acestea referindu-se la prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere temporară în scop de muncă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 56 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Aade Ahmed Nasser Ali în Dosarul nr. 201/57/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 238

din 17 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului

nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, excepție ridicată de Societatea Comercială „Robalconf Impex” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.453/280/2009 al Judecătorei Pitești — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, sens în care arată că, ulterior sesizării Curții Constituționale, dispozițiile de lege criticate au fost abrogate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.453/280/2009, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Robalconf Impex” — S.R.L. din București cu prilejul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ având ca obiect o plângere contravențională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat, care prevede sancțiunea contravențională aplicabilă întreprinderii/operatorului de transport rutier pentru nerespectarea obligației de returnare întreprinderii/operatorului de transport rutier a diagramelor tahografice utilizate de conducătorul auto, aduce atingere principiului egalității în drepturi a cetățenilor. Astfel, prin aceste dispoziții de lege, se instituie răspunderea operatorului de transport pentru fapta contravențională a conducătorului auto, soluție legislativă lipsită de justificare.

Judecătoria Pitești — Secția civilă consideră că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 16 august 2007, ordonanță aprobată cu modificări prin Legea nr. 371/2007, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 898 din 28 decembrie 2007, dispoziții cu următoarea redactare:

— Art. 9 alin. (1) lit. h): „(1) *Contravențiile prevăzute la art. 8 se sancționează după cum urmează: [...]*

h) cele de la pct. 51, 52, 58 și 59, cu amendă de la 3.000 lei la 3.500 lei, aplicabilă întreprinderii/operatorului de transport rutier.”

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat aduce atingere principiului egalității în drepturi a cetățenilor, principiu consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, anterior sesizării sale cu excepția de neconstituționalitate, art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 a fost modificat prin Legea nr. 52/2010 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2009 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 25 martie 2010, în noua redactare nemairegăsindu-se lit. h) a art. 9 alin. (1).

De asemenea, prin aceeași lege au fost modificate și dispozițiile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007, care reglementează contravențiile referitoare la perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, astfel că, în prezent, nu mai este considerată contravenție nereturnarea întreprinderii/operatorului de transport rutier a diagramelor tahografice utilizate de către autorul auto, ci se prevede, în art. 8 alin. (1) pct. 17, că: „*Următoarele fapte reprezintă încălcări foarte grave ale dispozițiilor Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006, ale Regulamentului (CEE) nr. 3.821/85 și, după caz, ale Acordului AETR și constituie contravenții, dacă acestea nu sunt considerate infracțiuni potrivit legii penale: [...]*

17. nerespectarea obligației întreprinderii/operatorului de transport rutier de a descărca și stoca la sediu, cel mai târziu la fiecare 28 de zile, datele din cartelele tahografice ale conducătorilor auto și/sau nerespectarea obligației de a descărca și stoca la sediu, cel mai târziu la fiecare 90 de zile, datele din tahografele digitale ale vehiculelor pe care le utilizează.”

Potrivit dispozițiilor actuale ale art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007, această contravenție este sancționată cu amendă de la 8.000 lei la 16.000 lei, sancțiune aplicabilă întreprinderii/operatorului de transport rutier.

În aceste condiții, Curtea constată că în noua redactare a Ordonanței Guvernului nr. 37/2007 nu se mai regăsește soluția legislativă criticată, astfel că excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect, urmând a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de

odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, excepție ridicată de Societatea Comercială „Robalconf Impex” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.453/280/2009 al Judecătoriai Pitești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 241

din 17 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. b), c), d), g) și f) din Legea nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. b), c), d), g) și f) din Legea nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, excepție ridicată de Societatea Comercială „Allert Consulting” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 12.519/197/2009 al Judecătoriai Brașov.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 12.519/197/2009, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. b), c), d), g) și f) din Legea nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Allert Consulting” — S.R.L. din Brașov cu prilejul soluționării sesizării unei acțiuni în contencios administrativ având ca obiect o plângere contravențională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat, care stabilește elementele obligatorii pe care trebuie să le prevadă contractele care conțin oferte ferme de locuri de muncă în străinătate, limitează exercițiul activității economice, garantat de Constituție. În acest sens, arată că obligația impusă agenților de ocupare a forței de muncă de a încheia contracte ferme cu colaboratorii externi, prin care să stipuleze expres și ferm clauzele prevăzute la art. 9 din Legea nr. 156/2000 îi forțează practic pe operatorii economici autohtoni fie la desfășurarea unei

activități „la marginea legii”, fie la abandonarea acestui domeniu de activitate, întrucât dinamica activității economice și implicit a pieței muncii pot determina schimbări ale acestor clauze.

Judecătoria Brașov consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (1) lit. b), c), d), g) și f) din Legea nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 5 mai 2009, dispoziții potrivit cărora: „(1) *Contractele prevăzute la art. 8 lit. d) vor cuprinde cel puțin următoarele elemente: [...]*

b) numărul de locuri de muncă în străinătate pentru care se încheie contractul;

c) funcția, meseria sau ocupația;

d) natura și durata angajării, condițiile de angajare, de încetare a angajării sau de reangajare; [...]

f) tariful orar, salariul lunar și datele de plată a salariului;

g) sporuri, ore suplimentare și alte drepturi salariale.”

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare prevederilor art. 45 din Constituție privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu aceleași critici și același text constituțional ca și cele invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 31 din 14 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 8 martie 2010, Curtea statua că limitele impuse exercitării libertății economice de către art. 9 alin. (1) lit. b), c), d), g) și f) din Legea nr. 156/2000

sunt justificate și proporționale cu situația avută în vedere. În acest sens, a arătat că „libertatea economică nu apare ca un drept absolut al persoanei, ci este condiționată de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale. Altfel spus, libertatea economică nu se poate manifesta decât în limitele impuse de asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor”. Or, prevederile de lege criticate „fac parte dintr-un cadru normativ ce urmărește instituirea unor măsuri care să asigure protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, măsuri care se referă și la stabilirea unor condiții stricte în ceea ce privește intermedierea

contractelor de muncă dintre cetățenii români și persoanele fizice, juridice ori organizațiile patronale din străinătate. Aceste măsuri de protecție urmăresc prevenirea unor situații defavorabile ce pot apărea pentru cetățenii români în raporturile cu angajatorii străini ca urmare a omisiunii unor elemente esențiale ale contractelor de muncă prin care se stabilesc drepturile și obligațiile părților, fapt confirmat, de altfel, de realitățile sociale”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. b), c), d), g) și f) din Legea nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, excepție ridicată de Societatea Comercială „Allert Consulting” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 12.519/197/2009 al Judecătoriei Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 243

din 17 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (3) și art. 261 alin. (5) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (3) și art. 261 alin. (5) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Despina-Elena Dumitrașchievici în Dosarul nr. 6.189/285/2009 al Judecătoriei Rădăuți.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, precum și faptul că modul în care a fost motivată excepția nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.189/285/2009, **Judecătoria Rădăuți a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (3) și art. 261 alin. (5) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.**

Excepția a fost ridicată de Despina-Elena Dumitrașchievici cu prilejul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ și fiscal având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că obligația pensionarilor care desfășoară și o activitate producătoare de venit de a contribui la fondul de asigurări sociale de sănătate aduce atingere libertății individuale și siguranței persoanei, vieții private și ocrotirii sănătății. În acest sens, arată că de-a lungul efectuării stagiului de cotizare până la pensionare a cotizat la sistemul public de asigurări sociale de sănătate, astfel că după pensionare nu se mai justifică plata acestei contribuții. De asemenea, consideră că obligația persoanelor care desfășoară activități liberale de a contribui la sistemul public de pensii reprezintă o îngrădire a libertății de alegere.

Judecătoria Rădăuți apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă și jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. (3) și art. 261 alin. (5) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 215 alin. (3): „*Prevederile alin. (1) și (2) se aplică și persoanelor care exercită profesii libere sau celor care sunt autorizate, potrivit legii, să desfășoare activități independente.*”

Curtea constată că, ulterior sesizării sale cu excepția de neconstituționalitate, dispozițiile art. 215 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 au fost modificate prin art. VIII pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 891 din 30 decembrie 2010, păstrându-se însă soluția legislativă criticată, sub următoarea redactare: „*Persoanele fizice care realizează venituri din activități independente, venituri din agricultură și silvicultură, venituri din cedarea folosinței bunurilor, din dividende și dobânzi, din drepturi de proprietate intelectuală sau alte venituri care se supun impozitului pe venit sunt obligate să depună la casele de asigurări de sănătate cu care au încheiat contractul de asigurare declarații privind obligațiile față de fond.*”

Dispozițiile art. 261 alin. (5) din Legea nr. 95/2006 au următoarea redactare: „*Persoanele prevăzute la art. 257 și 258 au obligația de a pune la dispoziția organelor de control ale ANAF sau ale caselor de asigurări, după caz, documentele*

justificative și actele de evidență necesare în vederea stabilirii obligațiilor la fond.”

Deși autorul excepției nu indică expres dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, din motivarea excepției de neconstituționalitate Curtea apreciază însă că sunt avute în vedere dispozițiile art. 26 și 34 din Constituție referitoare la viața privată și ocrotirea sănătății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că motivarea acesteia pornește de la premisa existenței unei interdependențe a sistemului public de pensii cu sistemul de asigurări sociale de sănătate. Astfel, autorul excepției consideră că, fiind pensionar, nu se mai justifică plata contribuției la sistemul de asigurări sociale de sănătate.

Față de aceste susțineri, Curtea reține că cele două sisteme de asigurări sociale amintite sunt independente unul față de celălalt, calitatea de asigurat în fiecare dintre acestea dând naștere unor drepturi și obligații distincte. Astfel, calitatea de asigurat în sistemul public de asigurări sociale de sănătate dă dreptul la un pachet de servicii de bază în condițiile legii, în timp ce contribuția la fondul public de pensii dă dreptul la pensie, dacă sunt împlinite vârsta de pensionare și stagiul de cotizare. Fondurile celor două sisteme sunt, de asemenea, separate.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate care vizează obligativitatea contribuției pentru asigurările sociale de sănătate, Curtea reține că această obligație trebuie analizată în legătură cu un alt principiu ce stă la baza acestui sistem, anume cel al solidarității. Astfel, datorită solidarității celor care contribuie, acest sistem își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate.

Atât principiul obligativității, cât și cel al solidarității reprezintă o expresie a prevederilor constituționale care reglementează ocrotirea sănătății, precum și a celor care consacră obligația statului de a asigura protecția socială a cetățenilor.

În sensul celor arătate este și Decizia nr. 934 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2007.

În ceea ce privește dispozițiile constituționale referitoare la încălcarea dreptului la viața privată, Curtea apreciază că, raportat la conținutul prevederilor de lege criticate, art. 26 din Constituție nu are incidență în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (3) și art. 261 alin. (5) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Despina-Elena Dumitrașchievici în Dosarul nr. 6.189/285/2009 al Judecătorei Rădăuți.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată și a Legii nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare

Având în vedere angajamentul Guvernului de a continua reformele economice și financiare în vederea menținerii stabilității economice în contextul crizei financiare globale actuale și de a asigura îmbunătățirea corespunzătoare a cadrului legislativ relevant, inclusiv prin integrarea acquis-ului comunitar în legislația națională,

ținând seama că prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, s-a realizat transpunerea Directivei 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE, care este o directivă de maximă armonizare,

întrucât instituțiilor de plată le este permis și accesul la alte activități comerciale, inclusiv activitatea de creditare, cu respectarea legislației naționale ce reglementează activitățile în cauză,

luarea acestor măsuri în regim de urgență se impune având în vedere că neadoptarea cu celeritate a modificărilor legislative preconizate, astfel încât să se asigure corelarea legislației naționale în domeniul activității de creditare în termenul prescris pentru asigurarea continuității activității entităților care desfășoară astfel de activitate, respectiv 30 aprilie 2011, luând în considerare și aspectele inerente de natură contabilă, conduce la instabilitate legislativă cu crearea de dezechilibre pe segmentul instituțiilor financiare nebancare autorizate deja și cu impact negativ asupra stabilității financiare, cum ar fi posibila migrare a unei activități reglementate spre un cadru legislativ lipsit de instrumente ce țin de adoptarea unei conduite prudente și responsabile în desfășurarea activității de creditare și de evitare a supraîndatorării populației,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 685 din 12 octombrie 2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 11, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În scopul aplicării alin. (1), Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor furnizează Băncii Naționale a României, la cererea acesteia, informații cu privire la persoane și entități expuse la risc de spălare a banilor și finanțare a actelor de terorism.”

2. La articolul 11, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În vederea luării unei decizii privind cererea de autorizare, Banca Națională a României poate consulta și alte autorități cu competențe relevante.”

3. La articolul 22, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„(11) Instituțiile de plată desfășoară activitatea de creditare prevăzută la alin. (1) în conformitate cu regulile unei practici prudente și sănătoase, cu respectarea prezentei ordonanțe de urgență și a reglementărilor emise în aplicare.”

4. La articolul 22, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Instituțiile de plată pot acorda alte credite decât cele prevăzute la alin. (1) cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare.”

5. La articolul 27, alineatele (2)—(4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Hotărârea Băncii Naționale a României cu privire la retragerea autorizației se comunică în scris instituției de plată, împreună cu motivele care au stat la baza hotărârii, și se publică de către Banca Națională a României în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în cel puțin două cotidiane de circulație națională.

(3) Acționarii sau asociații instituției de plată pot hotărî renunțarea la autorizație și, dacă e cazul, dizolvarea entității, numai dacă pentru instituția de plată nu s-a deschis procedura insolvenței.

(4) În aplicarea alin. (3), instituția de plată comunică Băncii Naționale a României hotărârea adunării generale a acționarilor, respectiv a asociaților, însoțită de un plan care să asigure stingerea integrală a obligațiilor față de utilizatorii serviciilor de plată.”

6. La articolul 27, după alineatul (4) se introduc cinci noi alineate, alineatele (5)—(9), cu următorul cuprins:

„(5) Banca Națională a României aprobă solicitarea de renunțare la autorizație numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (3) și (4).

(6) Autorizația unei instituții de plată își încetează de drept valabilitatea în următoarele situații:

a) a avut loc o fuziune sau o divizare a instituției de plată în urma căreia aceasta își încetează existența;

b) s-a pronunțat o hotărâre de declanșare a procedurii falimentului instituției de plată.

(7) Încetarea valabilității autorizației în situația prevăzută la alin. (6), precum și hotărârea prin care se aprobă solicitarea de renunțare la autorizație se publică de către Banca Națională a României în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în cel puțin două cotidiane de circulație națională.

(8) Hotărârea Băncii Naționale a României cu privire la retragerea autorizației și cea prin care se aprobă solicitarea de renunțare la autorizație produc efecte de la data publicării acestora în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau de la o dată ulterioară, specificată în hotărârile respective.

(9) De la data la care produc efecte hotărârile prevăzute la alin. (8), respectiv de la încetarea valabilității autorizației, entitățile nu mai pot presta servicii de plată.”

7. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) Este interzisă utilizarea multiplă a elementelor eligibile pentru calcularea nivelului fondurilor proprii ale unei

instituții de plată în cazul în care aceasta aparține unui grup din care mai face parte o altă instituție de plată, o instituție de credit, o societate de servicii de investiții financiare, o societate de administrare a portofoliului ori o societate de asigurări.

(2) Este interzisă utilizarea elementelor de fonduri proprii luate în calcul la determinarea nivelului fondurilor proprii aferent activității de prestare de servicii de plată pentru determinarea nivelului fondurilor proprii aferent altor activități comerciale decât prestarea serviciilor de plată prevăzute la art. 8.”

8. La articolul 31, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prin derogare de la prevederile legislației în materie, utilizatorii serviciilor de plată au prioritate față de alți creditori la distribuirea fondurilor protejate potrivit alin. (1), în cazul în care instituția de plată nu își mai îndeplinește obligațiile, în particular în caz de insolvență a instituției de plată.”

9. După articolul 33 se introduce un nou articol, articolul 331, cu următorul cuprins:

„Art. 331. — (1) Pentru creditele legate de serviciile de plată, instituțiile de plată constituie, regularizează și utilizează provizioane specifice de risc de credit, potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României.

(2) Provizioanele astfel constituite sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.”

10. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Instituțiile de plată care acordă credite legate de serviciile de plată și a căror activitate este limitată la prestarea de servicii de plată organizează și conduc contabilitatea în conformitate cu prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu reglementările specifice elaborate de Banca Națională a României, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Situațiile financiare anuale și situațiile financiare anuale consolidate ale instituțiilor de plată prevăzute la alin. (1) sunt supuse auditării de către auditorii statutar sau firme de audit.”

11. La articolul 52, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 52. — (1) Ulterior primirii notificării transmise de autoritatea competentă din statul membru de origine în legătură cu intenția unei instituții de plată de a desfășura activitate pe teritoriul României prin intermediul unei sucursale ori al unui agent, la cererea Băncii Naționale a României, Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor și alte autorități relevante furnizează acesteia informații cu privire la riscul de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism pe care îl implică proiectul ce face obiectul notificării.”

12. După articolul 63 se introduce un nou articol, articolul 631, cu următorul cuprins:

„Art. 631. — (1) Banca Națională a României stabilește prin reglementări regimul instituțiilor de plată care desfășoară activitate de creditare, legat de calitatea de persoane juridice declarante la Centrala riscurilor bancare a Băncii Naționale a României.

(2) Nu se consideră încălcare a obligației de păstrare a secretului profesional transmiterea de către Centrala riscurilor bancare a informațiilor existente în baza sa de date instituțiilor de plată.”

13. La articolul 64, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul achiziționării de participații calificate la instituția de plată, inclusiv prin majorarea participațiilor existente, Banca Națională a României aprobă sau se poate opune achiziției

dacă, în urma evaluării realizate, constată că acționarul care deține participații calificate nu îndeplinește cerințele prevăzute de prezentul titlu și reglementările emise în aplicare. Banca Națională a României se pronunță asupra achiziționării de participații calificate la instituția de plată în termen de 60 de zile de la data primirii documentelor și informațiilor complete, potrivit reglementărilor emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență. Pe perioada până la pronunțare, acționarul sau asociatul în cauză nu are drept de vot legat de deciziile privind activitatea de prestare de servicii de plată.”

14. După articolul 119 se introduce un nou articol, articolul 119¹, cu următorul cuprins:

„Art. 119¹. — (1) Contractele de credit legate de serviciile de plată încheiate de prestatorii de servicii de plată, precum și garanțiile reale și personale afectate garantării creditului constituie titluri executorii.

(2) Garanțiile constituite în favoarea prestatorilor de servicii de plată în scopul garantării creditelor legate de serviciile de plată, care îndeplinesc condițiile de publicitate prevăzute de lege, conferă acestora prioritate față de terți, inclusiv statul, ale căror creanțe și garanții au îndeplinit ulterior condițiile de publicitate.”

Art. II. — Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 21 aprilie 2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prevederile prezentei legi se aplică în mod corespunzător și sucursalelor din România ale instituțiilor financiare având sediul în străinătate.”

2. La articolul 1, alineatul (3) se abrogă.

3. La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Activitatea de creditare se desfășoară cu titlu profesional prin instituții de credit și prin instituțiile financiare prevăzute la secțiunea a 2-a a cap. IV al titlului I al părții I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu dispozițiile actului normativ sus-menționat, prin prestatori de servicii de plată care acordă credite legate de serviciile de plată, în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și prin instituții financiare nebancale, în condițiile stabilite prin prezenta lege, prin legile speciale care le reglementează activitatea și prin reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei legi.”

4. La articolul 5, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) *instituții financiare nebancale* — entități ce desfășoară activitate de creditare cu titlu profesional în condițiile stabilite de prezenta lege;”.

5. La articolul 14, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cadrul derulării activității de creditare, instituțiile financiare nebancale pot presta servicii de emisie și administrare de carduri de credit pentru clienți, altele decât cele care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, și pot desfășura activități legate de procesarea tranzacțiilor cu acestea, cu respectarea reglementărilor în domeniu.”

6. La articolul 14, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (9), cu următorul cuprins:

„(9) Instituțiile financiare nebancale înscrise în Registrul general pot presta servicii de plată și pot acorda credite legate de activitatea de plată, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare. Acest tip de credite nu intră sub incidența prezentei legi.”

7. La articolul 46, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Nu se consideră încălcare a obligației de păstrare a secretului profesional transmiterea de către Centrala riscurilor bancare a informațiilor existente în baza sa de date instituțiilor financiare nebancale.”

Art. III. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Banca Națională a României emite reglementări pentru punerea ei în aplicare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu
Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 27 aprilie 2011.
Nr. 42.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind completarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 288/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de constituire, păstrare și utilizare a Rezervei Ministerului Sănătății și a Nomenclatorului de medicamente, seruri, vaccinuri, dezinfectante, insecticide, dispozitive medicale și alte materiale specifice

Văzând Referatul de aprobare al Direcției asistență medicală nr. Cs.A. 4.275/2011, având în vedere prevederile art. 40 alin. (1) și (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 288/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de constituire, păstrare și utilizare a Rezervei Ministerului Sănătății și a Nomenclatorului de medicamente, seruri, vaccinuri, dezinfectante, insecticide, dispozitive medicale și alte materiale specifice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 6 aprilie 2009, se completează după cum urmează:

— După grupa de produse „ANTITOXICE ȘI ANTIDOTURI” se introduce o nouă grupă de produse, grupa „PRODUSE IODOTERAPICE”, cu următorul cuprins:

„PRODUSE IODOTERAPICE			
202 ¹	KALIUM IODIDUM	compr. 65 mg	2.500.000”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Cseke Attila

București, 18 aprilie 2011.
Nr. 325.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN**privind metodologia-cadru de organizare a referendumului la nivel de universități
pentru alegerea modalității de desemnare a rectorului**

În conformitate cu prevederile art. 209 și ale art. 364 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, ținând cont că în curând actualul mandat al organelor de conducere ale instituțiilor de învățământ superior se încheie, luând în considerare valorile Procesului Bologna, a căror aplicare se bazează pe structuri de conducere performante, care să pună în centrul preocupărilor asigurarea unei autentice calități în învățământul superior și creșterea competitivității programelor de studii universitare și a performanțelor în domeniul cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și inovării, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 81/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

CAPITOLUL I**Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Referendumul care face obiectul prezentului ordin se organizează la nivelul fiecărei instituții de învățământ superior de stat, particulare și confesionale, acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu, denumite în continuare *universități*.

(2) Obiectul referendumului, denumit în continuare *referendum universitar*, îl constituie stabilirea, prin vot universal, direct, secret și egal, a modalității de desemnare a rectorului.

(3) Referendumul universitar pentru alegerea modalității de desemnare a rectorului în instituțiile de învățământ superior acreditate și autorizate să funcționeze provizoriu se organizează de către instituția de învățământ superior și se desfășoară în conformitate cu legislația în vigoare și cu prevederile prezentului ordin.

(4) Referendumul universitar se organizează periodic: la fiecare interval de timp corespunzător de drept unui nou mandat legal constituit, înaintea inițierii de alegeri ale structurilor și funcțiilor de conducere de la nivelul universității sau ori de câte ori funcția de rector se vacantează conform legii.

(5) Organizarea și desfășurarea referendumului universitar cu privire la revizuirea modalității de desemnare a rectorului, precum și aplicarea rezultatului acestuia sunt obligatorii.

(6) Organizarea și desfășurarea referendumului universitar se realizează cu respectarea principiilor legalității, autonomiei universitare, transparenței, răspunderii publice, responsabilității, eficienței manageriale și financiare, respectării drepturilor și libertăților studenților și ale personalului academic și a normelor etice și deontologice.

(7) Metodologia proprie de organizare a referendumului universitar pentru alegerea modalității de desemnare a rectorului, aprobată de senatul universitar, se publică pe pagina web a instituției de învățământ superior, cu cel puțin 30 de zile înainte de ziua desfășurării acestuia, și se transmite Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 2. — (1) Tema supusă referendumului universitar prevăzut la art. 1 alin. (2) este stabilirea opțiunii pentru una dintre cele două modalități de desemnare a rectorului prevăzute la art. 209 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011:

a) pe bază de concurs public; sau

b) pe bază de alegeri generale, prin vot universal, direct, secret și egal.

(2) Pentru realizarea referendumului universitar prevăzut la alin. (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului tipărește buletinele de vot, pe care le transmite universităților.

(3) Persoanele cu drept de vot înscrise pe listele de vot ale universității sunt chemate să se pronunțe prin aplicarea

ștampilei de vot pe una dintre variantele înscrise pe buletinul de vot pentru care optează.

(4) Au drept de vot toate cadrele didactice și cercetătorii care sunt angajate/angajați cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată, din cadrul universității, și reprezentanții studenților din senatul universitar și din consiliile facultăților.

Art. 3. — (1) Referendumul universitar se desfășoară în intervalul mai—iulie al anului universitar anterior procesului de alegeri ale structurilor și funcțiilor de conducere de la nivelul universității sau de câte ori este nevoie, conform art. 1 alin. (4).

(2) Data organizării referendumului universitar este stabilită de către senatul universitar.

(3) Data și tema referendumului universitar se aduc la cunoștința membrilor universității, cu cel puțin 30 de zile înainte de ziua desfășurării acestuia, prin toate mijloacele de informare aflate la dispoziția universității.

(4) Referendumul la nivel de universitate se desfășoară într-o singură zi.

(5) Data de desfășurare a referendumului universitar se comunică Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului cu cel puțin 14 zile înainte de desfășurare, în vederea desemnării unor reprezentanți ai Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului în calitate de observatori.

(6) Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului poate desemna prin ordin unul sau mai mulți reprezentanți în calitate de observatori la desfășurarea referendumului universitar.

(7) Referendumul universitar se finalizează prin stabilirea modalității de desemnare a rectorului, cu minimum 6 luni înainte de fiecare desemnare a rectorului.

Art. 4. — (1) Pentru desemnarea rectorilor în anul universitar 2011—2012 se va avea în vedere următorul calendar:

a) organizarea referendumului universitar până la data de 1 iulie 2011;

b) desemnarea rectorului în perioada cuprinsă între 1 decembrie 2011 și 15 martie 2012.

(2) Desemnarea rectorului va fi planificată astfel încât mandatul rectorilor aleși în anul universitar 2007—2008 să nu depășească 4 ani. Mandatele se iau în calcul de la data confirmării rectorului prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

Art. 5. — (1) Referendumul universitar este validat dacă la acesta participă cel puțin jumătate plus unu din numărul persoanelor cu drept de vot înscrise pe listele de votare.

(2) În situația în care referendumul universitar este validat, rezultatul referendumului universitar se stabilește cu majoritatea simplă a voturilor valabil exprimate.

(3) În situația în care referendumul universitar nu este validat, se organizează, la interval de cel mult două săptămâni, un nou referendum universitar, pentru care rata de participare nu mai este un criteriu de validare.

(4) În situația prevăzută la alin. (3) ambele scrutine se realizează în cadrul aceluiași secții de votare, operațiunile electorale fiind îndeplinite de către aceleași birouri electorale, constituite potrivit prezentului ordin.

(5) Rezultatul referendumului universitar va fi adus la cunoștința comunității academice și a conducerii Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului în termen de două zile calendaristice de la încheierea procesului de vot. Data-limită pentru comunicarea rezultatului referendumului universitar din anul 2011 este 15 iulie.

CAPITOLUL II

Organizarea și desfășurarea referendumului universitar

Art. 6. — (1) Perioada de organizare a referendumului universitar cuprinde intervalul de timp dintre data aducerii la cunoștința publică a zilei referendumului universitar și desfășurarea efectivă a votării, numărarea și centralizarea voturilor, stabilirea și comunicarea rezultatului referendumului universitar.

(2) Senatul universitar desemnează la propunerea facultăților un birou electoral al universității ca organism imparțial la nivel de universitate, responsabil cu: a) organizarea și desfășurarea referendumului universitar; b) validarea rezultatelor referendumului universitar. Senatul universitar desemnează birourile de votare pentru secțiile de votare care urmează a se organiza.

(3) Senatul universitar stabilește locațiile în care se amplasează cabinetele de vot. În funcție de mărimea lor, universitățile pot stabili mai multe secții de votare în aceeași locație. Extensiile din teritoriu vor organiza secția de votare la sediul extensiei.

(4) Biroul senatului universitar este responsabil cu organizarea campaniei de informare cu privire la: data și obiectul referendumului universitar, cine participă la vot și locația referendumului universitar.

(5) Constituirea biroului electoral al universității se consemnează într-un proces-verbal care constituie actul de învestire.

(6) Biroul electoral al universității îndeplinește toate atribuțiile ce îi revin potrivit prezentului ordin.

(7) În termen de 24 de ore de la învestire, membrii desemnați în birou electoral al universității aleg din rândul lor, prin vot secret, președintele biroului electoral al universității și locțiitorul acestuia.

(8) Fiecare universitate are obligația să organizeze cel puțin 3 dezbateri publice pentru informarea comunității academice asupra referendumului universitar și implicațiilor care decurg din acesta. Universitățile afișează pe site-ul propriu data și locul desfășurării acestor dezbateri și le comunică Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului în vederea desemnării unor reprezentanți ai acestuia. La fiecare dezbateri se realizează un borderou de prezență.

Art. 7. — (1) Biroul electoral al universității este format dintr-un număr impar de membri (5—7 membri), dintre care unul posedă în mod obligatoriu pregătire juridică. Din biroul electoral al universității fac parte 1—2 studenți.

(2) Biroul electoral al universității este responsabil pentru următoarele acțiuni:

- a) întocmirea și/sau reactualizarea listelor de vot;
- b) arondarea pe secții de votare, unde este cazul;
- c) afișarea listelor de vot arondate pe secții;
- d) aducerea la cunoștința publică a locației secțiilor de votare;
- e) distribuirea buletinelor de vot;
- f) numărarea și verificarea proceselor-verbale întocmite de comisiile de votare pe secții;
- g) centralizarea voturilor și comunicarea rezultatului referendumului biroului senatului universitar.

(3) Exercițarea corectă și imparțială a funcției de membru al biroului electoral al universității este obligatorie. Nerespectarea

acestei obligații atrage răspunderea juridică, civilă sau penală, după caz.

(4) Biroul electoral al universității lucrează în prezența majorității membrilor lui și ia decizii cu votul majorității membrilor prezenți. În caz de egalitate de voturi, votul președintelui este hotărâtor.

Art. 8. — (1) Numărul secțiilor de votare este stabilit de către biroul senatului universitar.

(2) Secțiile de votare sunt prevăzute cu cabinete de vot în număr suficient pentru numărul de votanți înscriși pe listele de vot.

(3) Birourile electorale ale secțiilor de votare sunt formate dintr-un număr impar de membri (5—7 membri).

(4) Președinții birourilor electorale ale secțiilor de votare sunt desemnați de biroul electoral al universității.

(5) Birourile electorale ale secțiilor de votare sunt responsabile cu organizarea și desfășurarea referendumului universitar pe secții de votare.

(6) Biroul electoral al secției de votare identifică și consemnează în tabele electorale participarea la vot.

Art. 9. — (1) Persoanele cu drept de vot sunt înscrise pe listele de vot ale universității.

(2) Listele de vot ale universității conțin: numărul curent, numele și prenumele, codul numeric personal, facultatea/departamentul.

(3) Afișarea listelor de vot, delimitarea secțiilor, numerotarea și aducerea la cunoștința publică a secțiilor de votare și a locației de vot se fac cu cel puțin 14 zile calendaristice înaintea declanșării votului.

(4) Alegătorii au dreptul să verifice înscrierea în listele de vot. Întâmpinările împotriva omisiunilor, a înscrierilor greșite și a oricăror erori din listele electorale se fac la biroul electoral al secției de votare care a întocmit listele electorale, acesta fiind obligat să se pronunțe ad-hoc sau în cel mult 24 de ore de la înregistrare.

(5) Cu 3 zile înainte de data de organizare a referendumului universitar nu se mai fac modificări ale listelor de vot.

(6) Participantul la vot se legitimează cu acte de identitate după cum urmează: carte de identitate/buletin de identitate/carte de identitate provizorie sau pașaport pentru cetățenii străini titulari din universitățile din România sau în cazul pierderii cărții de identitate/buletinului de identitate/cărții de identitate provizorii.

(7) Intervalul orar în care se desfășoară procedura de votare este 8,00—20,00.

Art. 10. — Pe buletinele de vot se aplică ștampila de control a biroului electoral al universității.

Art. 11. — (1) Formatul ștampilelor de vot va fi unic pe țară, de dimensiune mai mică decât patruleterele tipărite pe buletinele de vot.

(2) Pe ștampilele de vot se va inscripționa cuvântul „VOTAT”, scris cu majuscule.

(3) Numărul ștampilelor de vot pentru fiecare secție de votare este aprobat de biroul senatului universitar.

(4) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului va aviza confecționarea ștampilelor de control ale birourilor electorale ale universităților, iar universitățile răspund de gestionarea lor.

Art. 12. — (1) Imediat după încheierea procedurii de vot se trece la numărarea și validarea voturilor valabil exprimate.

(2) La toate operațiunile necesare pentru numărarea voturilor participă membrii birourilor secțiilor de votare și pot asista persoanele acreditate în condițiile prezentului ordin.

(3) După încheierea votului, președintele, în prezența membrilor biroului secției de votare, anulează buletinele de vot rămase neîntrebuințate. Anularea se realizează prin aplicarea ștampilei „ANULAT”.

(4) Se consemnează distinct, în procesul-verbal, numărul buletinelor de vot anulate.

(5) Se numără toți alegătorii din listele electorale care au participat la vot și se consemnează numărul lor în rubricile corespunzătoare din procesele-verbale.

(6) Se adună buletinele de vot utilizate, așa cum rezultă din listele electorale, cu buletinele de vot neutilizate și anulate. Suma acestora, care trebuie să corespundă cu numărul de buletine primite în cadrul secției de votare, se consemnează în procesul-verbal. În cazul în care suma lor este alta decât numărul de buletine de vot primite, se precizează în procesul-verbal motivul pentru care apare diferența, luându-se în considerare contestațiile adresate biroului electoral al secției de votare.

(7) În cazul în care suma nu se verifică, membrii biroului electoral al secției de votare pot avea opinii separate. Acestea se consemnează în procesul-verbal.

(8) După aceste operațiuni, se procedează la deschiderea urnei. Președintele citește, cu voce tare, la deschiderea fiecărui buletin, opțiunea votată și arată buletinul de vot celor prezenți. Pe formularul tipizat elaborat de biroul electoral al universității, unul dintre membrii biroului electoral al secției de votare, asistat de cel puțin încă un membru al acestuia, consemnează opțiunea care rezultă prin citirea fiecărui buletin de vot.

(9) Fiecare buletin de vot citit și consemnat în formular este așezat de către președinte, ajutat de către ceilalți membri ai biroului electoral al secției de votare, într-un pachet separat pentru fiecare opțiune supusă votării.

(10) Pentru buletinele de vot nule, voturi albe, precum și pentru cele contestate se fac pachete separate.

(11) Sunt nule buletinele de vot care nu poartă ștampila de control a biroului electoral al universității, buletinele de vot având alt format decât cel legal aprobat sau la care ștampila este aplicată pe mai multe patrulete ori în afara acestora. Aceste buletine de vot nu intră în calculul voturilor valabil exprimate.

(12) În cazul în care există buletine de vot pentru care există opinii diferite privind valabilitatea votului, se va ține seama de opțiunea majorității membrilor biroului electoral al secției de votare.

(13) Buletinele care nu au aplicată ștampila „VOTAT” sunt voturi albe. Aceste buletine nu intră în calculul voturilor valabil exprimate.

(14) Rezultatul se consemnează în tabele separate, pentru care se încheie procese-verbale în două exemplare originale.

(15) Procesele-verbale se semnează de către președinte, locțiitorul acestuia, precum și de către membrii biroului secției de votare și vor purta ștampila de control.

(16) Fiecare membru al biroului electoral al secției de votare are dreptul la o copie a procesul-verbal, semnată de către președintele secției de votare sau de către locțiitorul acestuia, după caz, și de către ceilalți membri ai biroului.

(17) În timpul operațiunilor de vot și de deschidere a urnei se pot face contestații cu privire la aceste operațiuni. Acestea se soluționează ad-hoc, de către președintele biroului electoral al secției de votare.

(18) Contestațiile se prezintă președintelui biroului electoral al secției de votare. Ele se formulează în scris, în două exemplare, dintre care unul, semnat și ștampilat de președinte, rămâne la contestatar.

(19) Președintele biroului electoral al secției de votare hotărăște de îndată asupra contestațiilor a căror rezolvare nu poate fi întârziată.

(20) Se întocmește un dosar care cuprinde: procesul-verbal în două exemplare originale, contestațiile privitoare la operațiunile electorale ale biroului electoral al secției de votare, buletinele de vot nule și cele contestate, formularele tipizate care

au fost folosite la calculul rezultatelor, precum și listele electorale utilizate în cadrul secției de votare.

(21) Președinții birourilor electorale ale secțiilor de votare, însoțiți de persoanele acreditate, predau dosarele întocmite conform prevederilor alin. (20), sigilate și ștampilate, la sediul biroului electoral al universității, în cel mult 24 de ore de la încheierea votării.

(22) Buletinele de vot folosite, cele neîntrebuintate și anulate, precum și ștampilele de la secțiile de votare se depun spre arhivare la biroul electoral al universității. Perioada de păstrare este de 5 ani.

CAPITOLUL III

Rezultatele referendumului universitar

Art. 13. — (1) Biroul electoral al universității centralizează informațiile cu privire la voturile exprimate în întreaga universitate.

(2) Biroul electoral al universității completează un proces-verbal privind consemnarea rezultatului referendumului organizat la nivelul instituției de învățământ superior pentru alegerea modalității de desemnare a rectorului prin însumarea proceselor-verbale întocmite de birourile electorale ale secțiilor de votare. Modelele proceselor-verbale întocmite de birourile electorale ale secțiilor de votare și de biroul electoral al universității sunt prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

(3) O copie a procesului-verbal rămâne la sediul biroului electoral al universității și poate fi pusă, la cerere, la dispoziția persoanelor interesate, conform Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 14. — (1) Biroul electoral al universității va înainta copiile listelor electorale, respectiv tabelele electorale utilizate în cadrul secțiilor de votare biroului senatului universitar, care le va verifica în vederea depistării eventualelor voturi multiple, în termen de 15 zile de la data referendumului universitar. În situația în care biroul senatului universitar va constata existența unor persoane care și-au exercitat votul de două sau mai multe ori, va sesiza organele de urmărire penală.

(2) Biroul senatului universitar primește rezultatele centralizate de la biroul electoral al universității, validează rezultatele și le comunică senatului universitar și publicului, prin intermediul paginii web și Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 15. — (1) Procesul-verbal pentru consemnarea rezultatului referendumului universitar de la fiecare secție de votare, însoțit de buletinele de vot folosite, cele neîntrebuintate și cele anulate, de contestațiile formulate și de copiile listelor electorale, este înaintat biroului electoral al universității de către președintele secției de votare, însoțit de 2 membri ai biroului, stabiliți prin tragere la sorți.

(2) Exactitatea datelor din aceste procese-verbale este confirmată de către președintele sau locțiitorul biroului electoral al secției de votare, care consemnează și ștampilează documentele primite. Procesele-verbale ale secțiilor de votare contrasemnate sunt utilizate în centralizarea rezultatului votării.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 16. — Direcția generală învățământ superior, echivalarea și recunoașterea studiilor și diplomelor și senatele universitare ale instituțiilor de învățământ superior vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 17. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,

Daniel Petru Funeriu

ANEXA Nr. 1

BIROUL ELECTORAL AL SECȚIEI DE VOTARE NR.

PROCES - VERBAL

**privind consemnarea rezultatului referendumului din data de,
organizat la nivelul instituției de învățământ superior,
pentru alegerea modalității de desemnare a rectorului**

- a. numărul total al alegătorilor prevăzut în listele electorale existente în secția de votare;
- b. numărul total al alegătorilor care s-au prezentat la urne, înscriși în listele electorale existente în secția de votare;
- c. numărul buletinelor de vot primite de către biroul electoral al secției de votare, cu verificarea respectării formulei: $pct. c \geq pct. d + pct. e + pct. f + pct. g$;
- d. numărul buletinelor de vot neîntrebuițate și anulate;
- e. numărul total al voturilor valabil exprimate, cu verificarea respectării formulei: $pct. e \leq [pct. b - (pct. f + pct. g)]$; $pct. e = \text{suma voturilor valabil exprimate la pct. h}$;
- f. numărul voturilor nule;
- g. numărul voturilor albe;
- h. numărul voturilor valabil exprimate pentru fiecare opțiune, din care:
 - h1. numărul total al voturilor valabil exprimate pentru opțiunea „pe bază de concurs public”;
 - h2. numărul total al voturilor valabil exprimate pentru opțiunea „pe bază de alegeri generale, prin vot universal, direct, secret și egal”;
- i. expunerea pe scurt a întâmpinărilor, contestațiilor și a modului de soluționare a lor, precum și a contestațiilor înaintate biroului electoral al secției de votare;
- j. starea sigiliului de pe urnă la încheierea votării.

Președintele biroului electoral al secției de votare,

Locțiitorul președintelui biroului electoral al secției de votare,

.....

.....

Membrii biroului electoral al secției de votare:

.....

ANEXA Nr. 2BIROUL ELECTORAL AL UNIVERSITĂȚII
UNIVERSITATEA**PROCES - VERBAL**

**privind consemnarea rezultatului referendumului din data de,
organizat la nivelul instituției de învățământ superior,
pentru alegerea modalității de desemnare a rectorului**

- a. numărul total al persoanelor cu drept de vot obținut prin însumarea datelor similare din procesele-verbale întocmite de birourile electorale ale secțiilor de votare, cu verificarea respectării formulei: $pct. a \geq pct. b$;
- b. numărul total al alegătorilor care s-au prezentat la urne obținut prin însumarea datelor similare din procesele-verbale întocmite de birourile electorale ale secțiilor de votare;
- c. numărul total al buletinelor de vot primite de la birourile electorale ale secțiilor de votare obținut prin însumarea datelor similare din procesele-verbale întocmite de birourile electorale ale secțiilor de votare, cu verificarea respectării formulei: $pct. c \geq pct. d + pct. e + pct. f + pct. g$;
- d. numărul total al buletinelor de vot neîntrebuițate și anulate, obținut prin însumarea datelor similare din procesele-verbale întocmite de birourile electorale ale secțiilor de votare;
- e. numărul total al voturilor valabil exprimate obținut prin însumarea datelor similare din procesele-verbale întocmite de birourile electorale ale secțiilor de votare, cu verificarea respectării formulei: $pct. e \leq [pct. b - (pct. f + pct. g)]$; $pct. e = \text{suma voturilor valabil exprimate la pct. h}$;

- f. numărul total al voturilor nule obținut prin însumarea datelor similare din procesele-verbale întocmite de birourile electorale ale secțiilor de votare;
- g. numărul total al voturilor albe obținut prin însumarea datelor similare din procesele-verbale întocmite de birourile electorale ale secțiilor de votare;
- h. numărul total al voturilor valabil exprimate pentru fiecare opțiune, rezultat din însumarea datelor similare din procesele-verbale întocmite de birourile electorale ale secțiilor de votare, din care:
- h1. numărul total al voturilor valabil exprimate pentru opțiunea „pe bază de concurs public”;
- h2. numărul total al voturilor valabil exprimate pentru opțiunea „pe bază de alegeri generale, prin vot universal, direct, secret și egal”;
- i. numărul total de voturi exprimate necesar pentru validarea referendumului privind alegerea unei modalități de desemnare a rectorului, cu verificarea respectării formulei:
[(pct. e : 2) + 1];
- j. numărul total de voturi în baza căruia se stabilește rezultatul referendumului universitar (majoritatea simplă a voturilor valabil exprimate pentru fiecare opțiune, respectiv h1 sau h2).

Președintele biroului electoral al universității,

.....

Locțiitorul președintelui biroului electoral al universității,

.....

Membrii biroului electoral al universității:

.....

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 522640